

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Tomáše Foltase a soudců Davida Hipšra a Lenky Krupíčkové v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Městský soud v Praze**, se sídlem Spálená 2, Praha, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 3. 2022, č. j. 10 A 23/2022-7,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále též „stěžovatel“) brojí kasační stížností proti usnesení ze dne 9. 3. 2022, č. j. 10 A 23/2022-7, kterým Městský soud v Praze (dále též „městský soud“) odmítl žalobu stěžovatele proti svému usnesení ze dne 24. 11. 2021, č. j. 9 A 121/2021-7, jímž byla odmítnuta žaloba stěžovatele směřující proti usnesení městského soudu ze dne 30. 8. 2021, č. j. 3 A 95/2021-8.

[2] Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost je nepřipustná. Rozhodnutí soudů vydaná v soudním řízení nejsou rozhodnutími správních orgánů v oblasti veřejné správy, a proto nemohou být přezkoumávána ve správním soudnictví. Jako takovou je třeba ji odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2017, č. j. 10 As 95/2017-10, ze dne 11. 4. 2017, č. j. 4 As 72/2017-10, ze dne 4. 5. 2017, č. j. 10 As 125/2017-11, ze dne 9. 11. 2017, č. j. 4 As 216/2017-13, ze dne 29. 11. 2017, č. j. 7 As 359/2017-17, či ze dne 28. 5. 2020, č. j. 7 As 159/2020-10). Ostatně stěžovatel nesplnil ani podmínku povinného zastoupení (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), což má rovněž za následek nutnost odmítnutí kasační stížnosti podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. v návaznosti na § 120 téhož zákona (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2019, č. j. 8 As 22/2019-9, ze dne 12. 2. 2019, č. j. 8 As 23/2019-19, ze dne 19. 12. 2018, č. j. 8 As 390/2018-9, ze dne 12. 12. 2018, č. j. 8 As 379/2018-8). Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než kasační stížnost odmítnout.

[3] S ohledem na výše uvedené se Nejvyšší správní soud nemohl zabývat námitkami v ní obsaženými vč. namítané podjatosti soudců městského soudu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 1. 2017, č. j. 8 As 1/2017-10, ze dne 26. 1. 2017, č. j. 8 As 7/2017-8, ze dne 30. 3. 2017, č. j. 1 As 126/2017-9). Z procesní opatrnosti soud dodává, že důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci, resp. v jeho rozhodování, což je stěžovateli známo i z dřívějších rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (viz např. usnesení ze dne 17. 7. 2014, č. j. Nao 232/2014-18, nebo ze dne 21. 10. 2014, č. j. 8 As 136/2014-67).

[4] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. března 2023

Tomáš Foltas
předseda senátu